

nisteren, eller det alene er noget, der er kommet fra statsministeren, eller det er noget, finansministeren bare har føjet ind i aftalerne.

Det er da rimeligt, at vi kan få oplyst, hvordan beslutningsgangen har været. Det er da et demokrati, det her, går jeg ud fra, og derfor synes jeg da, at det er rimeligt, at statsministeren besvarer de simple og enkle spørgsmål, som vi stiller.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det gør jeg bestemt også gerne, og jeg kan sige, at jeg er meget tilpas med, at der ser ud til at være et flertal i Folketinget, som vil øge bevillingen til Institut for Miljøvurdering, for regeringen giver høj prioritet til instituttets arbejde.

Lad mig så sige til hr. Jørn Jespersen, at det sker da jævnt hen og er også sket før i tiden, at en regering undervejs i finanslovforløbet kommer med ændringsforslag til sin egen finanslov. Det er sandelig ikke enestående; det sker jævnt hen ad vejen.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det er jo finansministeren, der har forhandlet finansloven på plads med partierne, og der er selvfølgelig ikke nogen som helst af de forslag, inklusive dette her, som er lagt frem og forhandlet på plads, uden at det sker i forståelse med den pågældende fagminister, selvfølgelig.

Pernille Blach Hansen (S):

Desværre må vi jo igen konkludere, at statsministeren ikke svarer på spørgsmålet. Derfor må jeg sige, at hvis statsministeren ikke denne gang går ind og direkte forholder sig til det, vi spørger om, må vi jo konkludere, at vores mistanke har været rigtig.

Det fremgår af Ekstra Bladet fra den 22. november, at finansministeren direkte under forhandlingerne har ladet forstå, at det var statsministeren og Statsministeriet, der havde ønsket at forhøje bevillingerne til Lomborg-instituttet. Og hvis ikke statsministeren går ind og afkræfter det, må vi jo efter det her konkludere, at det er åbenbart tilfældet.

Men statsministeren vil ikke vedkende sig det, og det er klart, at den mistanke, der står, er, at fagministeren ikke har syntes, at det var en rigtig prioritering, måske fordi vedkommende kender lidt til området og kender sagens substans. Men hvis man som smagsdommer, særligt udpeget af statsministeren, ønsker nogle flere penge, så skal man åbenbart bare henvende sig

til statsministeren selv, og så kommer de. Det synes jeg da er meget interessant.

Jørn Jespersen (SF):

Det, der er usædvanligt, er jo ikke, at man kommer med et ændringsforslag til sin egen finanslov. Det, der er usædvanligt, er, at den pågældende minister for den pågældende ressort ikke er involveret. Det er vistnok ret usædvanligt.

Og sådan er det jo. Alle partier var indbudt til forhandlinger omkring naturbevillinger, 50 mio. kr. Efter at have skåret 430 mio. kr. ned, kom man med et engangsbeløb på 50 mio. kr., og alle oppositionspartier prøvede at få ekstra penge, fordi man syntes, at naturen blev underprioriteret.

Der fik vi klart at vide fra miljøministerens side, at der var 50 mio. kr. som et engangsbeløb, og der var ikke en krone mere til miljøområdet. Og så lige pludselig viste det sig, at der faktisk var 20 mio. kr. ekstra til Lomborg-instituttet. Det var altså ikke fra miljøministeren. Han vidste, få dage før finansloven blev indgået, overhovedet ikke, at de var på vej.

Så spørger vi bare: Hvem er det så, når det ikke er den ansvarlige minister, der har fået ideen? Er det finansministeren, der lige pludselig har fået den lyse idé: Hov, jeg tror lige, jeg giver 20 mio. kr. ekstra til Lomborgs institut sådan ud af den blå luft? Det er da interessant, hvis vi har en finansminister, der agerer på den måde med den slags løse ideer. Eller er det statsministeren, der har bedt om det, eller er der en helt tredje forklaring?

Man må da kunne komme med den forklaring. Hvorfor er det så svært?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen forklaringen er da ligetil. Regeringen har oprettet Institut for Miljøvurdering, regeringen giver det arbejde, der finder sted i Institut for Miljøvurdering, meget høj prioritet. F.eks. er jeg meget glad for, at instituttet i dag har offentliggjort en rapport, der viser de samfundsøkonomiske gevinster ved partikelfiltre, som kan være med til at begrænse kræftskader i det danske samfund.

Vi vil gerne have styrket det arbejde, og det er grunden til, at bevillingen bliver øget.

Jeg må sige ligeud, at jeg synes, det er sådan en meget ubehagelig tone, der ligger i fru Pernille Blach Hansens måde at stille spørgsmålet på, sådan en meget ubehagelig tone, som om der skulle være noget lusk i, at regeringen kommer